

На 5 април 2006 г. Висшата атестационна комисия при Министерския съвет присъди научното звание **професор** на **СТОЯН ПАНАЙОТОВ БУРОВ** за цялостната му научноизследователска и учебна дейност.

Образователният и творчески път на **проф. Стоян Буров** е свързан почти изцяло с Великотърновския университет: завършва специалност Българска филология през 1976 г., от 1978 г. до 1980 г. е аспирант на свободна подготовка тук, а от 1984 г. до днес е последователно асистент, доцент (1989 г.) и професор (2006 г.).

Затова той влага усърдно организационните си умения и опит за развитието и утвърждаването на Университета: работи като заместник-декан на Педагогическия факултет (1987–1989 г.), като декан на Филологическия факултет (1990–1994 г.) и заместник-ректор на Университета (1994–1995 г.; 1999 до момента). От 2004 г. проф. Буров поема и ръководството на Катедрата по съвременен български език.

Основните теоретични приноси на проф. Ст. Буров са в областта на функционалната граматика, на теорията на семантичното взаимодействие и на теорията на категоризацията. Работи върху въпроси на българската граматика, езиковата култура и лингвистичната прагматика, както и в областта на лексикографията, речниковото дело, на обучението по български език като роден и чужд. Автор и съавтор на 90 труда – статии, монографии, учебници, речници, помагала и др.

Научното развитие на проф. Буров върви постъпателно и методично. В резултат на успешна защита на дисертация върху степените за сравнение в българския език той става кандидат на филологическите науки (=доктор) през 1982 г. Ученият търпеливо подготвя втората си дисертация *Езикова категоризация на предметността. Граматични класове и категории на съществителното име в съвременния български език* и я защитава блестящо на 5 декември 2004 г., в резултат на което му е присъдена научната степен доктор на филологическите науки. Рецензенти на дисертацията му и на процедурата за присъждането на научното звание професор са едни от

най-изтъкнатите съвременни български лингвисти: проф. дфн Руселина Ницолова, проф. дфн Майя Пенчева, проф. дфн Иван Куцаров, проф. дфн Стефана Димитрова, чл. кор. ст. н. с. I ст. дфн Ем. Пернишка, проф. дфн Ст. Георгиев. Те са единомдушни в оценките си за творчеството му като фундаментално, модерно, сериозно и задълбочено, наричат дисертацията му важно събитие, а самия него – „един от онези представители на българската интелигенция, които издигат нашето хуманитарно знание на европейско равнище” (Ст. Димитрова).

На 10 май Висшата атестационна комисия присъди научното звание **професор** на *ДОРА ПЕТРОВА КОЛЕВА* за хабилитационния ѝ труд „Блага Димитрова: човек, общество, всемир” и за цялостната ѝ научноизследователска и учебно-преподавателска дейност.

Дора Колева постъпва във Велико-търновския университет като асистент по българска литература през 1972 г. През 1979 г. защитава дисертация на тема „Белетристиката на Илия Волен”. Специализирала е в Санкт Петербург през 1983 г. Хабилитирана е като доцент през 1986 г.

Научните ѝ интереси са в областта на най-новата българска литература от 20-те години на XX век до наши дни.

Автор е на следните книги: „За поетиката на Багряна” (С., БП, 1983); „Лириката на 60-те години. Стилкови тенденции и многообразие” (В. Търново, 1998); „В художествения свят на Андрей Германов” (В. Търново, Универс. изд-во, 2000); „Лириката на Павел Матев” (В. Търново, Faber, 2003); „Български писатели – естетика и поетика” (В. Търново, Faber, 2004).